

Forfatter: Molbech, Christian

Titel: BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Molbech, Christian (1812-03-02)

Citation: Molbech, Christian: "BREV TIL: Grundtvig, Nikolai Frederik Severin FRA: Molbech, Christian (1812-03-02)", i *Christian Molbech og Nikolai Frederik Severin Grundtvig - En Brevveksling*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 72. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991704-000-shoot-L0019917040000031.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og Nikolai Frederik Severin Grundtvig - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Molbech.

Kiære Grundtvig!

Jeg maa sige Dig en Ting, som jeg er vis paa, vil være Dig lige saa uk iær, som den er mig, i Fald det ikke er saa, at Du selv kan hjælpe paa den. For omtrent 14s. 73 Dage siden kom jeg endelig over paa Walkendorffs Collegium, for at afhente de Bøger, Du havde havt til Laans af mig, som jeg altid har stolet paa vare i god Behold, da saavel Madamen paa Collegiet, som Holtermann, havde sagt mig, at de af hende vare tagne i Forvaring under Laas og Lukke. Jeg fandt dem henslængte paa Gulvet i det fordums Auditorium — det vil sige nogle af dem; thi jeg savnede af dem, jeg kunde huske, en eller to af Gatterers Historier og 2 Bind af Remer, som jeg havde laant Dig; men, hvad endnu var langt værre, et Bind af en Classens Bibliothek tilhørende Samling af Reisebeskrivelser, som jeg mindes engang var kommen over til Dig, og Woltmann's Bog over I. Müller, som Du havde laant af mig. Du skulde vel ikke vide noget om disse to Bøger? — Det vil i denne Tid være mig en saare betydelig Udgift, om jeg skal købe dem; ogsaa de nævnte Boger af Gatterer og Remer vilde jeg nødigen miste. Jeg veed, Du af Venskab for mig vil gjøre hvad Du kan, for at skaffe mig dem tilbage. Ligesaa godt veed jeg, at det har været forsømmeligt af mig, saa længe at overlade dem til en uvis Skiebne; men jeg bør dog ogsaa anføre, at Holtermann (som virkelig heri har viist en mod Dig og mig lige stor Skiødesløshed) flere Gange har sagt mig, at de vare i sikker Forvaring. Du vil ogsaa tilstaae mig, at jeg mister disse Bøger, om saa skeer, ligesaa vel ved den Uvenlighed af ham, at han ikke kunde unde dem Plads i en Krog af hans Værelse, som ved min egen Udsættelse af deres Afhentning. Jeg tør ikke haabe, at Du selv har disse Bøger, skøndt Madamen sagde mig, Du havde afhentet eller ladet afhente nogle Dig selv tilhørende. Imidlertid kunde Du dog forvisse mig herom. — Jeg veed, Du vil tilgive, at jeg efter en lang Tavshed har skrevet saameget om en lidet behagelig Sag; thi Du kjender min Forfatning og veed, at den Udgift, som disse Bøgers Kiøb udfordrede, virkelig vilde i denne Tid falde mig tung.

Endnu er intet skeet, for at forbedre min Stilling ved Bibliotheket, skøndt saadant for mere end ½ Aar siden ers. 74 forkyndt mig som saa næv og saa afgiort, at det kun manglede den Kongelige Bekræftelse. Dette hører vel ikke til de Ting, som kunne forstyrre mit indvortes Liv; men for det udvortes er det af den største Vigtighed, og vist erdet, at jeg umnligen i den Stilling, hvori jeg staaer, kan leve endnu over et Aar i Kiøbenhavn, da jeg naturligviis hverken kan eller vil gjøre upasseligt Brug af en Vei til Understøttelse, som jeg dog efter syv Aars Tieneste ikke sa amegget burde trænge til. — Jeg negier ikke, at jeg begynder at blive kied af et udvortes Liv, hvis Jndskrænkning derover mig Leilighed til at forskaffe mig næsten den allerringeste Bekvemhed, for ei at sige Behagelighed. Jeg er nu ogsaa fuldkommen overbeviist om, at et saadant Liv aldeles ikke er fordeeltigt for Aandens Udvikling og dens Kræfters Brug; thi Yderlighed i Tarvelighed er, som enhver Yderlighed, en Ufuldkommenhed. Men jeg har derfor ingenlunde tabt Modet; thi jeg er meer end nogensinde overbeviist om, at en høiere Styrelse ogsaa har raadet for mit Liv. Dette har virkelig i Vinter ofte været sørgeligt. Et for mine Kræfter næsten overdrevet Arbeide og jævnlig Tungindighed have aabnet Glæden lidet Rum. Dog har Gud med alt det skienket mig den Lykke, at min Helbred, endog ved megen Nattevaagen, har været ret god, ja saaledes, at flere sige, de aldrig have seet mig sundere af Udseende, end i Vinter.

Ikke tvivler jeg om, at Du endnu, skøndt vel i de fleste Ting uenig med mig, tager saamegen Deel i min Tilværelse, at den Efterretning vil fornøje Dig: at jeg efter et saa langvarigt og møisomt Arbeide nu er næsten ganske færdig (paa saa Supplenter nær) med Bogstavet M af den danske Ordbog. Du kan neppe forestille Dig, hvilken Byrde jeg derved er bleven lettet for. Jeg har nu næsten intet af saadant, der trykker mig, uden det tilbagestaaende af min lille Ordbog, hvis Trykning ikke endnu er videre end til P. Jeg tvivler meget om, at den bliver færdig til Foraaret. Dog er jeg nu meget lettet, og fra Foraaret afs. 75 tilhører jeg, paa meget lidet nær, Historien, og Dn kan tænke Dig, først og fortrinligst den danske. I dette Studium vil jeg gaae min egen Vei, den Vei, jeg søler passende med min Aand og mine Evner. Jeg haaber, og haaber med glad Tro, at den skal søre til Noget, om end dette Noget ei skulde vise sig før seent. Om Gnd under mig Liv, Sundhed og Sindsro, hvad kommer det saa an paa 5 eller 10 Aar? — Mere herom, om mine Forsætter, om min Reise til Foraaret m. m. en anden Gang. — Om Historien og historiske Sager ønsker jeg ret meget at skifte Breve med Dig. Und mig hertil imellem en Time. Vor Uenighed er dog vel ikke saa stor, at den skulde forbyde dette? Snarere vil min Frygt for Brevskrivning forbyde det.

Werlauff er da nu Prof, historiarum. — Dette vidste man. Neppe var han bleven det uden M. [Moldenhawer]. Ingen skal, Gud ske Lov! kunne bebreide denne nogen utidig Gunstytring for mig. Jeg kan aldrig glemme den Taknemmelighed, jeg skylder ham for det, han hidtil har virket for mig; men den er virkelig heller ikke meget tung at bære.

Jeg kom hertil i Gaar Aftes og reiser igien i Morgen Form. Var jeg bleven her i 8 Dage, havde jeg maaskee vovet et Riddertog til Udby, som dog havde været noget forvovent. Jeg er ret rask; men min Ven desværre ikke, saa denne Tour ikke har været ganske fornøielig. Et overordentligt Held jeg havde med nogle Manuskrifter, som jeg tabte paa Veien hertil, men efter en Time fik igien, skal jeg en Gang mundtlig fortælle Dig.

Kiærlig og ærbødig Hilsen til Dine gode Forældre, som og til Din Kiæreste, hvis hun er hos Dig eller i Egnen.

Molbech, Christian, *Christian Molbech og Nikolai Frederik Severin Grundtvig - En Brevveksling,*

I stor Skynding af

Din hengivne Ven
C. Molbech.

Gamle Kjøgegaard, den 2. Marts 1812.